

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Boitány a Petőfi-Társaság
záró ülésén*

Forrás:

Sz. Hírlap.

Sz.

1921. VI. 14.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

81(062)

Hely

Petőfi Társaság

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyom

Boitány a Petőfi-Társaság záróülésén.

— Méltatlan támadás a Nemzeti Színház ellen. —

A *Petőfi-Társaság* vasárnap délelőtt a Tudományos Akadémiában tartotta ebben az évadban utolsó fölolvasó-ülését, a melyen *Ferenczy Zoltán* elnökölt. Az ülésnek kinosan ható szencziója volt *Koroda Pál* rendes tag fölolvasása, a melyet a műsor *A negyvenzredik* címmel, mint paraincizist hirdetett. *Koroda Pál* fölolvasásában heves támadást intézett a fővárosi színházak ellen, a melyeknek műsora — a fölolvasó kifejezése szerint — „barmokká változtatja a közönséget.” Kiméretlen kritikáját a fölolvasó a Nemzeti Színházra is kiterjesztette. Kifogásolta *Shaw Tanner John házassága* címmel előadott darabját, mert *Shaw* filozófiáját erkölcsetlennek tartja és alkalmasnak arra, hogy a kommunista tanokat a színpadról hirdesse és az állami színházat az ellenséges vörös-propaganda színhelyévé tegye. A Városi Színházról a fölolvasónak az volt a megállapítása, hogy műsorán nem sikerült tisztességes daraboknak helyet kapni. A fölolvasás tenorja és tulzolt megállapításai láthatóan meglepték a közönséget, a mely nem csodálkozott az elnöknek azon a kijelentésén, hogy *Császár Elemér* indítványára a társaság az elhangzott fölolvasással zárt ülésben kíván foglalkozni. A fölolvasó-ülés után nyomban megtartott zárt ülésen — a mely izgatott hangulatban folyt le — *Császár Elemér* nemcsak mint a *Petőfi-Társaság* tagja, hanem mint a Színművészeti Tanács alelnöke is visszautasította a méltatlan támadást, a mely a Nemzeti Színházat abban a társaságban érte, a mely az ország első színházához hasonlóan, a legnagyobb nehézségek között is híven szolgálja a nemzeti kulturát. A *Petőfi-Társaság* tagjaiban egyértelműen kialakult az a vélemény, hogy a *Koroda Pál* részéről a legszerencsétlenebb gondolat volt, hogy most, — a mikor kulturánk védőbástyáinak megerősítésén kellene dolgoznia mindenkinek — intézett ilyen kiméretlen támadást a Nemzeti Színház ellen. Arról is szó esett, hogy *Koroda Pál* kemény, bántó kritikájának egyik rugója abban a

tartózkodásban kereshető, a mellyel a Nemzeti Színház *Koroda Pált*, mint színműirót fogadta. A *Petőfi-Társaság* egyébként a zárt ülésen való állásfoglalásáról a következő nyilatkozatot adta ki:

A *Petőfi-Társaság* vasárnapi fölolvasó-ülésén *Koroda Pál* tagiársunk a budapesti színházakat és azok vezetését olyan nyilvánvaló elfogultsággal és igazságtalanul támadta meg, hogy az ülés elnöke, *Ferenczy Zoltán*, a tagok fölszólítására már a nyílt ülésen bejelentette a közönségnek, hogy a társaság szükségesnek tartja, hogy ezzel a fölolvasással zárt ülésben foglalkozzék. A zárt ülésen napirend előtt *Császár Elemér* szólalt föl ebben az ügyben s a társaság kimondotta, hogy a fölolvasás egész tendenciáját elítéli, azzal magát nem azonosítja és gondoskodik arról, hogy ilyen incidensek, a melyek a társaság méltóságával össze nem egyeztethetők, többé ne fordulhassanak elő.

A kinos irodalmi boitány dolgában nyilatkozott *Ambrus Zoltán*, a Nemzeti Színház igazgatója és kijelentette, ha a fölolvasás szövege a kezébe jut és abból kitűnik, hogy a fölolvasó vádakkal érdekes foglalkozni, akkor megfelel azokra.

A *Koroda Pál* fölolvasása által megzavart ülés egyébként megszokott emelkedett és tartalmas volt. Az elnök az ülés elején bejelentette, hogy *Petőfi* születésének századik évfordulóján — a melyet az egész ország méltán óhajt megünnepelni — a *Petőfi-Társaság* az első óhajt lenni az ünneplők között. A *Petőfi-Társaság* hódolatának első látható jele és az ünnep bevezetése a *Voinovich Géza* által szerkesztett teljes *Petőfi*-kiadás, a mely a *Franklin-Társulat*nál jelent meg. Az elnök bejelentése után *Lampérth Géza* bemutatta a Vigyázó-pályázaton megdicsért költeményeket és azoknak szerzőit: *Anyos Laci*, *Benedek Ferencet*, *Elekes Györgyöt*, *Benke Tibort*, *Óz Ivánt* és *Szöke Jenőt*. *Koroda Pál* fölolvasása után *Sas Ede* bemutatta a távollevő *Szabó Endrének* *Elégia* című hazafias költeményét, *Szabó Zoltán* pedig néhány újabb, sikerült versét szavallta a közönség őszinte tetszése mellett.

Székesfővárosi háziyomda 1920